

РЕШЕНИЕ

№ 43

гр. В., 21.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – В. в публично заседание на двадесет и първи февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Н.Д.Н.

при участието на секретаря В.В.У.

като разгледа докладваното от Н.Д.Н. Гражданско дело № 20231300100271 по описа за 2023 година

Делото е образувано по искова молба на Б. Р. З., ЕГН ***** от гр.В., чрез адв.-пълномощник Й. Д. от САК и заявен съдебен адрес: гр. С., бул. Княз Александър Дондуков- Корсаков № 5, вх. В, ап. 25 срещу ЗАД „ДаллБогг: Ж.З." АД, с ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр.С., бул. „Г.М.Димитров" № 1 с която са предявени иски с правно основание чл. 432, ал.1 от КЗ, във връзка с чл. 45 от ЗЗД и чл. 86, ал.1 от ЗЗД.

Претендира се обезщетение за причинени неимуществени вреди, изразяващи се в претърпени болки, страдания и стрес вследствие на получени телесни увреждания при ПТП настъпило на 24.12.2022г. в гр.В., в размер на сумата от 26 000 лв., ведно със законната лихва върху сумата, считано от 25.07.2023 г. - датата на изтичане на тримесечния срок за произнасяне по доброволната претенция от страна на застрахователя до окончателно изплащане на обезщетението, както и направените по делото разноски.

В исковата молба ищецът твърди, че на 24.12.2022 г., около 12:50 ч., в гр. В., по ул. „Княз Александър Батенберг“ управлявал л.а. „БМВ 525 Д" с рег. № ВН **** АМ. Спрял пред пешеходна пътека в района пред железопътна гара-В., за да пропусне преминаващия по нея пешеходец. По същото време, по същия път, непосредствено зад управляваният от него л.а. „БМВ 525 Д", се движел л.а. „Пежо 807" с рег. № ВН **** АМ, управляван от Ц. Ц. Й.. Поради занижено внимание към пътната обстановка от страна на водача Й., при застигането му, вместо да спре, същата го блъснала с предната част на автомобила и реализирала ПТП. Вследствие на получения ударен импулс ищецът изгубил контрол над управлявания от него автомобил и блъснал намиращия се пред него л.а. „Хонда" с рег. № ВН **** АВ, управляван от Н. В. П..

Излага, че на местопроизшествието пристигнал екип на ОД на МВР-В. и екип на Спешна Медицинска Помощ. Полицейските служители съставили Констативен протокол за ПТП № 311/24.12.2022 г, а на виновния водач бил съставен АУАН № СА-842116/24.12.2022 г.

Твърди, че вследствие настъпилото ПТП получил следните травматични увреждания: 1. Черепно-мозъчна травма - травма на глава и мозъчно сътресение; 2. Контузия на гръден кош; 3. Контузия в областта на дясна тазобедрена става; 4. Контузия на дясна седалищна област;

Излага, че непосредствено след ПТП бил прегледан в Спешното отделение на МБАЛ „Св. Петка“ АД - гр. В.. Имал силна болка в областта на гръдния кош, главата, десния долен крайник и корема. Установена била контузия на гръден кош, но тъй като състоянието му не изисквало болнично лечение, бил освободен от лечебното заведение с препоръки за спазване режим на покой.

Твърди, че на следващия ден отново посетил медицинското заведение, поради непоносими болки в главата, постоянно гадене и двойно виждане. След извършените му прегледи и изследвания било установено наличието на мозъчно сътресение, лекувано медикаментозно.

Излага, че поради силна болка и оток в областта на дясна тазобедрена става, на 30.12.2022 г. осъществил консултация с ортопед-травматолог. Установена е контузия в областта на дясна тазобедрена става, за което му предписали медикаментозно лечение и дадени препоръки за избягване на всякакви физически активности. Посочва, че дясната тазобедрена става била оточна, а движенията му били силно ограничени и болезнени. Имал затруднена и накуцваща походка, а десния долен крайник чувствал изтръпнал.

Посочва, че изпитвал силна болка в дясната седалищна област и в областта на гръдния си кош. Имал силна болка и в главата, която станала хронична, постоянен световъртеж, двойно виждане, светлочувствителност, позиви за повръщане и дезориентация. Чувствал се физически нестабилен, изпитвал затруднения да се концентрира и задържи вниманието си, поради което не можел да извършва обичайните ежедневни дейности. Чувствал постоянна умора, отпадналост и липса на енергия. Нуждае се от постоянната подкрепа и съдействие на своите близки за осъществяване на обичайните ежедневни нужди от битов и хигиенен характер. Вследствие на острите болки и силно ограничените движения се чувствал безполезен.

Твърди, че все още не е напълно възстановен от получените травматични увреждания. Продължавал да приема обезболяващи и противовъзпалителни медикаменти.

Излага, че претърпените от него физически болки, страдания, неудобства и затруднения, представлявали неимуществени вреди, които били пряка и непосредствена последица от реализираното на 24.12.2022 г. ПТП, които следва да бъдат репарирани.

Твърди, че към датата на ПТП по отношение на увреждащия л.а. „Пежо 807" с рег. № ВН **** АМ, е била налице валидна застраховка „Гражданска отговорност" на автомобилистите, полица № ВГ*****, със срок на действие от 03.06.2022 г. до 02.06.2023 г., сключена при ответника ЗАД "ДаллБогг: Ж.З." АД, поради което последният се явявал пасивно легитимиран да отговори по предявената претенция.

Излага, че на 25.04.2023 г., предявил доброволна претенция пред ответното застрахователно дружество за заплащане на обезщетение за търпените от него неимуществени вреди, вследствие уврежданията от реализираното на 24.12.2022 г.ПТП.

Посочва, че в законоустановения тримесечен срок ответното застрахователно дружество нито платило, нито отказало да му заплати застрахователно обезщетение, като с писмо, Изх. № 2508/18.05.2023 г., от дружеството му поискали да представи допълнителни документи, с които и към настоящия момент не разполагал, поради което за него бил налице правен интерес от предявяването на исковата претенция.

Счита, че сума в размер на 26 000 лв., представлявала справедливо обезщетение на претърпените от него неимуществени вреди.

Излага, че съгласно разпоредбата на чл. 496 от КЗ, във връзка с чл. 409 от КЗ, във връзка с чл. 84, ал. 3 от ЗЗД застрахователят по застраховка „Гражданска отговорност" на автомобилистите дължал и лихва за забава от датата на изтичането на тримесечния срок от предявяване на доброволната претенция, до датата на плащането на обезщетение .

Иска се от Съда да осъди ответника ЗАД „ДаллБогг: Ж.З."АД, с ЕИК ***** да му заплати сумата от 26 000лв., представляваща обезщетение за неимуществени вреди причинени при ПТП настъпило на 24.12.2022 г., ведно със законната лихва върху сумата, считано от 25.07.2023 г. - датата на изтичане на тримесечния срок за произнасяне по доброволната претенция до окончателно □ изплащане. Претендира се присъждане на разноски и адвокатско възнаграждение за производството на основание чл. 38, ал. 1, т. 2 от ЗА. Представя доказателства.Прави доказателствени искания.

В законния едномесечен срок по чл.131 ГПК ответникът „ЗАД ДаллБогг: Ж.З."АД е подал отговор на ИМ, с който по същество оспорва предявения иск за неимуществени вреди по основание и размер, а в условие на евентуалност оспорва в предявения размер, като силно завишен.

Оспорва: наличието на противоправно и виновно поведение на водача на лекия автомобил с рег. № ВН **** АМ; механизма на ПТП; твърдените от ищеца неимуществени вреди - болки и страдания.

Прави възражение за съпричиняване на вредоносния резултат от страна на ищеца, изразяващо се в непоставянето на обезопасителен колан от негова страна, в нарушение на чл.137а ал.1 от Закона за движение по пътищата. Сочи, че нарушенията от страна на ищеца се намират в пряка причинно-следствена връзка с настъпилите вредоносни последици, поради което и при

евентуална доказаност на исковата претенция, обезщетението следвало значително да се редуцира.

Признава за установено съществуването на валидно застрахователно правоотношение по отношение собствеността и ползването на л. а. „Пежо 807“ с рег. № ВН **** АМ, по силата на Застрахователна полица № ВГ*****, валидна към датата на процесното ПТП.

Иска от съда да отхвърли предявените искове. Не представя доказателства. Прави доказателствени искания. Иска присъждане на разноски по производството, включително и адвокатско възнаграждение.

В.ският окръжен съд, като взе предвид постъпилата искова молба, становището на ответната по делото страна и съобразявайки всички данни по делото в тяхната съвкупност, прие за установено следното:

По делото не е спорно между страните - датата и участниците в реализираното ПТП; за процесното ППС -л. а. „Пежо 807“ с рег. № ВН **** АМ, лична собственост и управлявано от водача Ц. Ц. Й., с което е причинено ПТП има сключена застраховка „Гражданска отговорност“ с ответника „ЗАД Далл Богг: Ж.З.“ АД, застрахователна полица № ВГ*****, валидна до 02.06.2023г. и към датата на ПТП - 24.12.2022г.;

По силата на застрахователния договор „Гражданска отговорност“, застрахователят покрива отговорността на застрахованите лица за причинените от тях неимуществени и имуществени вреди на трети лица, свързани с притежаването и използването на МПС.

От представеният и неоспорен по делото Констативен протокол за ПТП с пострадали лица №311/24.12.2022г. се установява, че на 24.12.2022г. около 12:50 часа в гр.В., ул.Княз Александър Батенберг, пред ЖП гара е настъпило ПТП реализирано по вина на водача Ц. Ц. Й. при управление на л. а. „Пежо 807“ с рег. № ВН **** АМ, поради неспазване на дистанция, при което блъснала л.а.марка“БМВ“ с рег.№ВН****АМ управляван от ищеца Б. Заркин.

Вследствие на инцидента ищецът пострадал и посетил МБАЛ“Св.Петка“-В., а по автомобилите са констатирани видими материални щети.

На водача Ц. Ц. Й. е съставен АУАН №GA-842116/24.12.2022г

От приложения и неоспорен от страните Протокол за ПТП №1803831/24.12.2022г. се установяват обстоятелствата и причините за настъпилото ПТП. Протоколът е подписан от ищеца, като участник №2 и водача Ц. Ц. Й., като участник №1. От същият се установяват причините и условията на ПТП, като в случая е безспорно, че водъчът Ц. Й., поради неспазване на дистанция е блъснала ищеца-участник №2, който намалявал скоростта, за да спре, и вследствие на удара, участник №2- ищецът блъснал участник №3, който е спрял пред него.

Настоящият състав приема, че представените и неоспорени Констативен протокол за ПТП с пострадали лица №311/24.12.2022г. и Протокол за

ПТП№1803831/24.12.2022г. са съставени от органите на полицията след посещение на мястото на ПТП и същите са официални свидетелстващи документи, които се ползват с обвързваща материална доказателствена сила относно удостоверените в тях, непосредствено възприети от длъжностното лице факти, относими за определяне на механизма на настъпване на ПТП факти /местоположението на МПС, участниците в ПТП, характера и вида на нанесените щети, маркировката на мястото/ и причините за настъпване на ПТП.

Между страните не е спорно, че ищецът е предявил писмена застрахователна претенция пред ответника, съгласно и на основание чл. 380, ал. 1 от КЗ, за което е образувана щета №0801-000116/2023-03, по която ответника не е определил и изплатил застрахователно обезщетение в тримесечния срок по чл. 496 КЗ, което обстоятелство се установява от приложеното уведомление изх.№2508/18.05.2023г. до ищеца.

От изслушаната и приета, като доказателство по делото, съдебно-автотехническа експертиза на в.л. инж.О. В., неоспорена от страните и която съдът възприема, като компетентно изготвена и обоснована с доказателствения материал по делото, се установява механизма на ПТП и техническите причини за неговото настъпване, а именно:

Процесното ПТП е настъпило на 24.12.2022 г. в 12,50 ч. в гр. В., в светлата част на денонощието, при облачно време и мокра пътна асфалтова настилка, в еднопосочно платно за движение с две пътни ленти в една посока на ул. „Княз Александър Батенберг“ пред жп гара, на хоризонтален прав пътен участък, с участието на три леки автомобили:

-Участник 1: Лек автомобил марка „Пежо“, модел „807“ с рег.№ ВН **** АМ, управляван от Ц. Ц. Й. от гр. В., чиято гражданска отговорност е застрахована в ответното дружество.

-Участник 2: Лек автомобил марка „БМВ“, модел „525Д“ с рег. № ВН **** АМ, управляван от ищеца Б. Р. З. от гр. В.;

-Участник 3: Лек автомобил марка „Хонда“ с рег. № ВН **** АВ, управляван от Н. В. П..

Вещото лице посочва, че в условията на произшествието Участник 3 е бил спрял в лявата пътна лента за движение, като е изчаквал да се включи в движението паркиран лек автомобил в дясната пътна лента от страна на гарата, който е бил с включен ляв пътепоказател.

Участник 2 - ищецът, движещ се зад Участник 3 в същата посока и в същата пътна лента, е намалявал скоростта си поради спрелия в лявата лента л.а. „Хонда“.

В същото време Участник 1 - Ц. Ц. Й., движещ се зад Участник 2-ищецът, поради неспазване на необходимата безопасна дистанция, блъска в предната си челна част Участник 2-ищецът в задната му част. В резултат на удара Участник 2-ищецът е отхвърлен (изтласкан) в посока напред и с

предната си челна част блъска в задната част Участник 3.

Съгласно заключението, допустимата за участъка на ПТП скорост за движение на автомобилите от категория „В“, каквито са и трите автомобила, е до 50 км/ч. Дясната пътна лента за движение от страна на жп гарата е била заета от паркирани автомобил, като движението се е осъществявало в свободната лява пътна лента.

Трите автомобила са се движили в лявата пътна лента, като напред се е движил Участник 3, след него Участник 2-ищецът и последен е бил Участник 1-водачът Ц. Й.. Скоростта на движение на лекия автомобил „Пежо 807“ с ДК№ ВН **** АМ непосредствено преди настъпване на ПТП и към момента на настъпването му е била около 35 км/ч. Ударът на лекия автомобил „Пежо 807“ с ДК№ ВН **** АМ управляван от Цв.Й. в задната част на лекия автомобил „БМВ“ с ДК№ ВН **** АМ, управляван от ищеца, е настъпил в лявата пътна лента.

Вещото лице е посочило, че в условията на произшествието Участник 3 (лек автомобил „Хонда“) е бил спрял в лявата пътна лента за движение, като е изчаквал да се включи в движението паркиран лек автомобил в дясната пътна лента от страна на гарата, който е бил с включен ляв пътепоказател.

Участник 2-ищецът (лек автомобил марка „БМВ“, модел „525Д“ с рег. № ВН **** АМ)- се е движил в същата посока и в същата пътна лента зад спрелия Участник 3, като водачът му е намалявал скоростта си на движение поради спрелия пред него в същата пътна лента автомобил „Хонда“..

Водачът на движещия се автомобил „Пежо“ зад лекия автомобил „БМВ“ –управляван от ищеца, поради неспазване на безопасна дистанция и неупражнен непрекъснат контрол при управление, блъска намаляващия скоростта си лек автомобил на ищеца марка „БМВ“ в областта на задната му част.

В резултат на удара (ударен импулс) л.а. „БМВ“ на ищеца е отхвърлен/изтласкан в посока напред, който от своя страна с предната си челна част се удря в задната част на спрелия лек автомобил „Хонда“.

В резултат на произшествието материални щети са нанесени по трите автомобила, като по-сериозни са по л.а. „БМВ“ на ищеца, който е получил повреди и деформации в областта на предната и задната си част.

В резултат на произшествието ищецът, като водач на л.а. „БМВ“, получил телесни увреждания.

Съгласно заключението на експертизата, причината за настъпване на ПТП са субективните действия от страна на водача на лекия автомобил „Пежо“ –Цв.Й., който поради неспазване на безопасна дистанция е блъснал намаляващия скоростта си и движещ се пред него в същата пътна лента и в същата посока л.а. „БМВ“,управляван от ищеца.

Водачът на л.а. „Пежо“ е бил длъжен да се движи на такова разстояние от движещия се пред него лек автомобил „БМВ“, че да може да избегне удара

в него, когато лекия автомобил „БМВ“ е намалявал скоростта си поради наличието на спрял автомобил в същата пътна лента пред него.

Водачът на лекия автомобил „Пежо“ е бил длъжен да контролира непрекъснато автомобила си, да следи непрекъснато за състоянието на пътната ситуация пред себе си в полезрението си, като бъде в състояние да намали скоростта си или по необходимост да спре при възникване на опасност за движението.

В процесното произшествие л.а. „БМВ 525 Д“ с рег. № ВН **** АМ, управляван от ищеца, в резултат на ПТП е получил два удара. Първият удар е в резултат на блъскането на лекия автомобил „БМВ“ в областта на задната му част от лекия автомобил „Пежо“, движещ се него. Вторият удар е в резултата на блъскането на отхвърления в посока напред от първия удар лек автомобил „БМВ“ с предната си част в задната част на спрелия лек автомобил „Хонда“. Вследствие на ударите лекият автомобил „БМВ“ е получил повреди и деформации първо в областта на задната си част, вследствие на прав ексцентричен заден удар, както и повреди и деформации в предната си челна част.

Експертът посочва, че при двата удара хлътванията и изкривяванията по лекия автомобил „БМВ“ са настъпили в посока вътрешността към купето. Изкривявания и хлътвания по автомобила в посока вътрешността му са констатирани и в областта на купето пред предна лява седалка в резултат на втория удар.

Видно от заключението, л.а. БМВ 525 Д“ с рег. ВН **** АМ фабрично е бил оборудван с предпазни колани.

Вещото лице е описало траекторията на движение на тялото на ищеца при поставен и при непоставен предпазен колан. Съгласно експерта при поставен предпазен колан и при двата удара тялото ще бъде защитено в посока назад от облегалката на седалката и възглавничката над нея (при първия удара), и в посока напред (при втория удар) до 5 см от предпазния колан, но тялото не е ограничено в посока наляво и надясно от поставения предпазен колан.

Предпазният колан ще ограничи придвижването на тялото на ищеца в посока напред на разстояние до 5 см, като по този начин поглъща част от кинетичната енергия на тялото на ищеца.

Траекторията на движение на тялото на ищеца при непоставен предпазен колан според експерта при първия удар и при поставен и при непоставен предпазен колан тялото не е ограничено в посока наляво.

При втория удар: В резултат на удара тялото на ищеца ще се стреми да се придвижи в посока напред, като не е защитено от непоставения предпазен колан и ще се блъсне в елементите от интериора на автомобила в областта на арматурното табло и колонката при лява шофьорска врата. При този удар тялото на водача без колан ще продължи да се движи със скоростта на автомобила и в същата посока.

При втория удар тялото на водача, поради липса на предпазен колан, се стреми да се премества в посока напред към волана и арматурното табло на автомобила, а от центробежната сила и Кориолисовото ускорение (видимо отклонение от права линия) да се завърта наляво към лявата предна врата и облицовката над нея.

Вещото лице посочва, че при силен удар предпазните колани могат да причинят наранявания, фрактури на костите или увреждания на вътрешни органи. Но при непоставен предпазен колан нараняванията могат да бъдат по-тежки, дори несъвместими с живота. Предпазните колани са ефективни при движение със скорост до 60 км/ч.

При разпита в о.с.з. 21.02.2023г. вещото лице инж.О. В. е заявил, че в конкретният случай не може да се даде заключение дали ищецът е бил с колан или не, като според него това обстоятелство по-скоро би могло да се установи от медицинска гледна точка.

Съгласно така приетата по делото САТЕ съдът приема, че причина за настъпването на ПТП и причинените травматични увреждания на ищеца е на водача Ц. Й. управлявала л.а. „Пежо 807“ с ДК№ ВН **** АМ.

Във връзка с оспорването на механизма на ПТП от ответника и наведеното от него възражение за съпричиняване от страна на ищеца по делото е разпитана свидетелката Н. В. П.. Свид. П. заявява, че е била участник в процесното ПТП настъпило на 24.12.2022 г. Заявява, че тя е управлявала първата кола „Хонда Инсайт“ с рег. № ВН **** АВ, движеща се пред управлявания от ищеца автомобил. Движела се в посока от „Т Маркет“ към ОКС. Спряла на пътя, след първия завой вдясно, за да даде предимство на водач, който бил паркирал отлясно. Посочва, че зад нея бил лек автомобил „БМВ“, като водачът карал бавно. Тя спряла и водачът на „БМВ4-то също спрял. След това отзад откъм паркинга на такситата се появила Ц.-водача на „Пежо“-то, която била с по-висока скорост и блъснала „БМВ“- то, управлявано от ищеца и след това той ударил нея. Излязла от колата. Била с малко дете и първо проверила дали то е добре. Отишла отзад да види състоянието на движещият се зад нея, в случая ищеца. Отишла и при другия водач- Ц., за да я попита защо кара с висока скорост, при което последната □ отговорила, че е гледала в телефона си. Върнала се отново при ищеца и същият □ казал, че е добре. Посочва, че само ищецът имал проблеми и само него откарали в болницата за преглед. Заявява, че всички водачи били с колани, като ищецът се оплакал, че го боли отпред от колана. Когато отишла при ищеца той бил с колан и тъкмо го махал. Счита, че се е движила с около 30-40 км/ч. В автомобила на ищеца имало и други хора. Ищецът се бил облегал и видимо не бил добре. Същият се бил обадил и на тел.112. Сочи, че ищецът не е слизал от колата преди идването на линейката.

Съдът дава вяра на показанията на свид.Н.П., същата излага свои лични и непосредствени възприятия от настъпване на инцидента, които кореспондират на писмените доказателства по делото.

Във връзка с установяване на претърпените от пострадалия/ищеца/ телесни увреждания в хода на делото е допусната и приета съдебно-медицинска експертиза /СМЕ/, неоспорена от страните, която съдът цени, като обективна и компетентно изготвена, кореспондираща с приложените писмени доказателства.

Видно от заключението на СМЕ на Д-р И. К. и от приложените с ИМ писмени доказателства, е че вследствие на инцидента ищецът/пострадалият/ Б. Р. З. е получил следните телесни увреждания : съчетана травма - глава, гърди, корем, долни крайници. След произшествието своевременно е бил приет за диагностично уточняване в Спешно отделение на МБАЛ“Света Петка“-В. с оплаквания от болки в главата, гръдния кош, корема и долните крайници, назначено му е било домашно-амбулаторно лечение. Два пъти е консултиран от ортопед и невролог. Вещото лице посочва, че ищецът бил с прекъснати здравноосигурителни права. Назначавани са му обезболяващи. В резултат на травмата е получил контузии на главата, гръдния кош и долните крайници. Травматичните увреждания се дължат на удари от или тъп твърд предмет и съответстват да са причинени по време и начин съобщени от пострадалият при първичния преглед. Пострадалият потвърдил пред вещото лице, че е бил с поставен обезопасителен колан. Ищецът не е извършвал рехабилитационни процедури.

Оздравителният процес при ищеца е проведен в домашна обстановка, като според вещото лице би следвало да е завършен за около 30 дни.

Вследствие на получените травматични увреждания, на пострадалият е причинено временно разстройство на здравето, не опасно за живота. Преживял е болки и страдания.

Видно от заключението, вещото лице посочва, че ищецът не се явил за насроченият за 23.01.2024 год. личен преглед. Същият се явил на 31.01.2024 год. не представил документ за регистриран преглед, не отговорил на зададените от вещото лице въпроси, единствено заявил утвърдително, че бил с поставен колан. При тази среща вещото лице не установило изменения в походката при ищеца.

От приложения амбулаторен лист №22364А040242/30.12.2022г. на д-р В.Ц. се установява, че при ищецът е установен оток и палпаторна болка в областта на дясна тазобедрена става ирадираща по хода на десен долен крайник с изтръпване на същия. Наличие на ограничени болезнени движения в дясна ТБС. Ограничен функционален капацитет, затруднена походка с накуцване.

От представеното медицинско свидетелство №76 от 30.12.2022г. на д-р А.И. се установява, че при ищеца е констатирана контузия на дясна седалищна област, като това увреждане съответства да е причинено по време на претърпяното ПТП.

За установяване на претърпените от ищеца неимуществени вреди по делото са събрани гласни доказателства.

Свидетелката Т.Д.Т. – съпруга на ищеца посочва, че за катастрофата □ съобщили от болницата. Отишла в Бърза помощ и видяла ищеца на носилка с шина на врата. Същият изпитвал болки във врата, гърдите и крака. Прибрали се с ищеца вкъщи, където се лекувал около три-четири месеца с дексофен, което лекарство свидетелката посочва, че закупила от аптеката без да е изписано от лекар. Тя знаела, че е болкоуспокояващо. Посочва, че ищецът не можел да се движи самостоятелно и тя му помагала около три-четири месеца, после можел да се движи, но го болял кракът. Посочва, че периодически имал болки отзад в кръста, постоянно се оплаквал, че нещо го боли. След катастрофата ищецът не можел да работи. Сочил, че отглеждали животни-крави. Понастоящем ищецът работи, но понякога имал болки в кръста, като преди ПТП не е имал болки и оплаквания. След ПТП кракът му бил подут.

Съдът кредитира показанията на свид.Тошкова при условията на чл.172 ГПК, доколкото кореспондират на останалите доказателства по делото, имайки предвид, че същата е съпруга на ищеца и е заинтересована от изхода на делото в полза на ищцовата страна.

Свидетелката С.А. Р.А. - снаха на ищеца посочва, че в деня на ПТП с ищеца тръгнали да пазаруват, като с тях била и дъщеря □. Пред пощата намалил скоростта, имало пешеходната пътека, като пред тяхната кола имало и други коли, които също намалили.Посочва, че зад тяхната кола имало автомобил, който ги блъснал. Ищецът позвънял на Бърза помощ. Ищецът не можел да се движи. Бил откаран с линейка в болницата.

Посочва, че ищецът намалил със спирачки рязко. Чула свирене на гуми. Пред тях имало кола. Първо били ударени от задната кола и ищецът спрял. Свидетелката се ударила леко, защото била с поставен колан, а детето било в детско столче. Сочил, че ищецът също бил с поставен колан. Заявява, че същият не можел да се движи и не е излизал от автомобила, а бил изкаран от хората от бърза помощ. След удара ищецът имал болки и в предната част на гърдите. Посочва, че се ударил във волана, но нямал рани. Имал малко подуване и синини. Детето не е имало травми.

Съдът кредитира свидетелските показания на свид.Р.а, същите са последователни и логични и кореспондират на писмените доказателства по делото.

При така установената фактическа обстановка, В.ският окръжен съд, прие за установено следното от правна страна :

От правна страна предявеният иск за заплащане на обезщетение за претърпени неимуществени вреди, съдът квалифицира по чл. 432, ал.1 от КЗ във връзка с чл. 45 от ЗЗД и чл.86 от ЗЗД.

По допустимостта на предявения иск:

На основание чл.498, ал.3 вр. ал.1 КЗ, абсолютна процесуална предпоставка за предявяване на иск по чл.432, ал.1 КЗ от увреденото лице е отправяне от него към застрахователя или негов представител по чл.503, ал.1 КЗ на писмена застрахователна претенция по реда на чл.380 КЗ, на което

кореспондира задължението на застрахователя по чл.496, ал.1 КЗ да се произнесе по нея в рамките на установен от закона максимален срок от три месеца, считано от предявяването ѝ.

Между страните не е спорно, че на 25.04.2023г ищецът е предявил застрахователна претенция с рег.№2078/25.04.2023г. пред ответника, което се установява и доказва от приложеното по делото уведомление изх. №2508/18.05.2023г. от ответното дружество до ищеца, а исковата молба е предявена на 27.07.2023г., предвид на което предявените искове са допустими.

По същество на предявените искове.

Отговорността на застрахователя е функционално обусловена и по правило тъждествена по обем с отговорността на делинквента. За да се ангажира отговорността на застрахователя по чл. 432, ал. 1 от КЗ е необходимо към момента на увреждането да съществува валидно застрахователно правоотношение, породено от договор за застраховка „Гражданска отговорност“, между прекия причинител на вредата и застрахователя. Наред с това следва да са налице и всички кумулативни предпоставки от фактическия състав на чл. 45 от ЗЗД, пораждащи основание за отговорност на прекия причинител - застрахован спрямо увредения за обезщетяване на причинените вреди.

Съгласно разпоредбата на чл. 432, ал. 1 от КЗ увредените лица имат право да претендират обезщетение за понесените вреди направо от застрахователя по застраховката "гражданска отговорност". Основателността на прекия иск предполага установяване при условията на пълно и главно доказване в процеса на следните факти: 1. / настъпилото ПТП и неговия механизъм, 2. / противоправното поведение на виновния водач, 3. / претърпените неимуществени и имуществени вреди, 4. / наличието на пряка причинна връзка между вредите и настъпилото ПТП, 5. / ответникът да е застраховател на гражданската отговорност на причинИ. произшествието водач. Вината съгласно установената с нормата на чл. 45, ал. 2 ЗЗД законова презумпция се предполага.

Съдът, след съвкупна преценка на събраните доказателства намира, че е налице кумулативното наличие на елементите от фактическия състав на деликта. Безспорно се установи по делото настъпването на процесното пътно-транспортно произшествие на 24.12.2022 г. Съвкупния анализ на приетите неоспорени писмени доказателства, сочи че е налице противоправно деяние от страна на делинквента – Ц. Ц. Й., като водач на л.а. „Пежо 807“ с рег.№ВН **** АМ, който с поведението си е причинил настъпване на ПТП изразяващо се в нарушаване на правилата на ЗДвП.; процесните неимуществени вреди и причинно – следствена връзка между деянието и вредите, като вината се предполага, съгласно установената с нормата на чл. 45, ал. 2 ЗЗД законова презумпция.

Безспорно се установи по делото настъпването на процесното ПТП и

неговият механизъм, чрез приетата САТЕ. Процесното ПТП е настъпило на 24.12.2022 г. в 12,50 ч. в гр. В., в еднопосочно платно за движение с две пътни ленти в една посока на ул. „Княз Александър Батенберг“ пред жп гара, на хоризонтален прав пътен участък, с участието на три леки автомобили:

-Участник 1: Лек автомобил марка „Пежо“, модел „807“ с рег.№ ВН **** АМ, управляван от Ц. Ц. Й. от гр. В., чиято гражданска отговорност е застрахована в ответното дружество.

-Участник 2: Лек автомобил марка „БМВ“, модел „525Д“ с рег. № ВН **** АМ, управляван от ищеца Б. Р. З. от гр. В.;

-Участник 3: Лек автомобил марка „Хонда“ с рег. № ВН **** АВ, управляван от Н. В. П..

Вещото лице посочва механизма на настъпване на ПТП, като в условията на произшествието Участник 3 е бил спрял в лявата пътна лента за движение, като е изчаквал да се включи в движението паркиран лек автомобил в дясната пътна лента от страна на гарата, който е бил с включен ляв пътепоказател.

Участник 2, в случая ищецът, движещ се зад Участник 3 в същата посока и в същата пътна лента, е намалявал скоростта си поради спрелия в лявата лента л.а. „Хонда“.

В същото време Участник 1 - Ц. Ц. Й., движещ се зад Участник 2-ищецът, поради неспазване на необходимата безопасна дистанция, блъска в предната си челна част ищеца-Участник 2 в задната му част. В резултат на удара Участник 2-ищецът е отхвърлен (изтласкан) в посока напред и с предната си челна част блъска в задната част Участник 3.

Настоящият състав напълно споделя заключението на САТЕ от която безспорно се доказва, че причината за настъпване на ПТП и причинените травматични увреждания на ищеца са субективните действия от страна на водача на лекия автомобил „Пежо“, а именно Ц. Ц. Й., която поради неспазване на безопасна дистанция е блъснала намаляващия скоростта си и движещ се пред нея в същата пътна лента и в същата посока л.а. „БМВ“,управляван от ищеца Б. З..

Водачът Ц. Ц. Й., при управление на л.а. „Пежо“ е била длъжена да се движи на такова разстояние от движещия се пред нея лек автомобил „БМВ“, управляван от ищеца, че да може да избегне удара в него, когато същият автомобил е намалявал скоростта си поради наличието на спрял автомобил в същата пътна лента пред него. В случая Ц. Ц. Й. е допуснала нарушение на правилата за движение по пътищата, а именно на чл. 23, ал.1 от ЗДвП, съгласно който водачът на пътно превозно средство е длъжен да се движи на такова разстояние от движещото се пред него друго превозно средство, че да може да избегне удар в него, когато то намали скоростта или спре рязко.

Също така, Ц. Й. е била длъжена да контролира непрекъснато управлявания от нея автомобил, да следи непрекъснато за състоянието на

пътната ситуация пред себе си, като бъде в състояние да намали скоростта си или по необходимост да спре при възникване на опасност за движението, което в конкретната пътна обстановка не е сторила. Ето защо, Съдът намира за установено, че същата е нарушила и разпоредбата на чл.20 от ЗДвП, съгласно която водачите са длъжни да контролират непрекъснато пътните превозни средства, които управляват. Съгласно ал.2 на чл.20 от ЗДвП водачите са длъжни при избиране скоростта на движението да се съобразяват с атмосферните условия, с релефа на местността, със състоянието на пътя и на превозното средство, с превозвания товар, с характера и интензивността на движението, с конкретните условия на видимост, за да бъдат в състояние да спрат пред всяко предвидимо препятствие. Водачите са длъжни да намалят скоростта и в случай на необходимост да спрат, когато възникне опасност за движението.

Предвид изложеното, съдът приема за безспорно установени в производството елементите от фактическия състав за пораждаване на деликтната отговорност по смисъла на чл. 45 от ЗЗД на прекия причинител на вредата. Поради изложеното, съдът приема, че е извършено противоправно деяние от водача на л.а. „Пежо“, модел „807“ с рег.№ ВН **** АМ, управляван от Ц. Ц. Й..

По отношение на останалите предпоставки за ангажиране отговорността на ответното дружество: не е спорно между страните, че „Застрахователно акционерно дружество ДаллБогг: Ж.З.“АД с ЕИК ***** е застраховател по задължителната застраховка "Гражданска отговорност" за процесния период на водача на л.а. „Пежо“, модел „807“ с рег.№ ВН **** АМ, с който е причинено ПТП, с оглед на което иска с правно основание чл. 432, ал. 1 от КЗ е доказан по основание.

Застрахователният договор ангажира отговорността на застрахователя да покрие в границите на определената в договора застрахователна сума отговорността на застрахования за причинените от него на трети лица имуществени и неимуществени вреди.

Налице са всички предвидени материалноправни предпоставки за ангажиране отговорността на ответното застрахователно дружество на основание чл. 432, ал. 1 от КЗ.

Относно възражението за съпричиняване по чл. 51, ал. 2 ЗЗД.

Тълкуването на нормата на чл. 51, ал. 2 ЗЗД налага разбирането, че за да е налице вина на участник в пътното движение и принос на увредения към щетата, е необходимо не само извършването от последния действия да нарушават предписаните от ЗДвП и ППЗДвП правила за поведение, но и нарушенията да са в пряка причинна връзка с настъпИ. вредоносен резултат, т. е. последният да е тяхно следствие. В този смисъл е трайната практика на ВКС, постановена по реда на чл. 290 ГПК – напр. решение № 206/12.03.2010 г. по т. д. № 35/2009 г., II ТО на ВКС. Обективният характер на съпричиняването е признат изрично от Върховния съд в ППВС № 17/1963 г. –

т. 7, което има характер на задължителна съдебна практика по смисъла на чл. 280, ал. 1, т. 1 ГПК. С цитираното постановление Пленумът на Върховния съд е приел със задължителна за съдилищата в Република България сила, че обезщетението за вреди от непозволено увреждане се намалява, ако и самият пострадал е допринесъл за тяхното настъпване, като се преценява единствено наличието на причинна връзка между поведението му и настъпИ. вредоносен резултат.

В конкретния случай, ответникът своевременно с писмения отговор е навел възражение за съпричиняване по смисъла на чл. 51, ал. 2 ЗЗД, поради липсата на обезопасяване чрез поставяне на обезопасителен колан по време на управление на автомобила от ищеца. Настоящият състав намира, че така въведеното възражение за съпричиняване е неоснователно и недоказано. По делото от ответната страна не са ангажирани доказателства, от които да се доказва, че ищецът е управлявал автомобила си без поставен предпазен колан. Извод в тази насока не може да се изведе и от заключението на приетата пред ВОС и неоспорена от страните съдебно-автотехническа експертиза. Следва да се отбележи, че видно от поясненията на вещото лице инж.О. В. в откритото съдебно заседание на 21.02.2024г. същият заявява, че от доказателствата по делото не може да даде заключение дали ищецът е бил с поставен обезопасителен колан или без такъв.

От свидетелските показания на свид.Н. П. и свид.Сашка Р.а по безспорен начин се установява, че ищецът преди и по време на настъпване на ПТП е бил с поставен предпазен колан. Свид.П. непосредствено след удара отишла да види състоянието на ищеца и видяла, че същият е бил с поставен колан. Свид.Р.а, която пътувала заедно с ищеца, също установява, че всички в автомобила били с поставени колани, включително и ищецът. И двете свидетелки излагат обстоятелства, които са възприели пряко и непосредствено, поради което и съдът няма причина да не кредитира тези показания.

При тези данни настоящият състав достига до извода, че в случая не може да се приеме съпричиняване от страна на ищеца, тъй като по делото не се установи нарушение, което да е в пряка причинно-следствена връзка с настъпване на вредоносния резултат за ищеца.

Предвид изложеното не са налице предпоставките на чл. 51, ал. 2 от ЗЗД за намаляване на определеното обезщетение.

По отношение на размера на предения иск за неимуществени вреди:

Спорен в случая е въпросът, какъв е размерът на неимуществените вреди. Съгласно задължителните за съдилищата указания, дадени в ППВС № 4/1968 г., при определяне на размера на неимуществените вреди следва да се вземат предвид всички обстоятелства, обуславящи тези вреди и то не само чрез посочването им, но и при отчитане на тяхното значение за размера на вредите.

Съгласно съдебната практика размерът на обезщетението за

неимуществени вреди се определя от съда по справедливост. Понятието „справедливост“ по смисъла на чл. 52 ЗЗД не е абстрактно понятие. То е свързано с преценката на редица конкретни обективно съществуващи обстоятелства, които следва да се отчетат при определяне размера на обезщетението. Такива обективни обстоятелства, при телесните увреждания, са характерът на увреждането, начинът на извършването му, обстоятелствата, при които е извършено, допълнителното влошаване състоянието на здравето, причинените морални страдания, осакатявания, загрозявания и др.

Определеното от съда застрахователно обезщетение винаги трябва да бъде съобразено с икономическата обстановка в страната, като съдът следва да присъди в полза на пострадалия застрахователно обезщетение, адекватно на инфлацията в страната, обезценяването на лева и нарастването на цените. Това становище е застъпено в редица актове на ВКС, като например Решение № 749/05.12.2008 г. постановено по т. д. № 387/2008 г., ВКС, II ТО.

Причинените болки и страдания на ищеца следва да бъдат компенсирани. Паричното обезщетение не може да замести накърнените морални блага, но то би обезпечило удовлетворяването на други нужди, което до известна степен би могло да компенсира страданието и да постигне някакво, макар и минимално, заличаване на неблагоприятните последици от причинените телесни увреждания. Обезщетението за неимуществени вреди има за цел да репарира в относително пълен обем психическите и емоционални болки, страдания и изобщо нематериалните последици от извършеното деяние.

В резултат на уврежданията, получени от процесното ПТП ищецът Б. Р. З. е търпял болки и страдания. Съгласно приетата по делото СМЕ и писмените доказателства/медицинска документация/ вследствие на инцидента е получил следните телесни увреждания: контузии на глава, гърди, корем, долни крайници – контузия на дясна тазобедрена става, установена от амбулаторен лист №22364А040242/30.12.2022г., и контузия на дясна седалищна област, установена от приложеното медицинско свидетелство №76 от 30.12.2022г. на д-р А.И.. Констатираните при ищеца увреждания са определени от вещото лице д-р К., като съчетана травма- глава, гърди, корем, долни крайници.

От приложения амбулаторен лист №22364А040242/30.12.2022г. на д-р В.Ц. се установява, че при ищецът е установен оток и палпаторна болка в областта на дясна тазобедрена става ирадираща по хода на десен долен крайник с изтръпване на същия. Същият е имал ограничени болезнени движения в дясна ТБС. Ограничен функционален капацитет, затруднена походка и се движел с накуцване.

От представеното медицинско свидетелство №76 от 30.12.2022г. на д-р А.И. се установява, че при ищеца е констатирана контузия на дясна седалищна област, като това увреждане съответства да е причинено по време на претърпяното ПТП.

Съгласно СМЕ вследствие на получените при ПТП увреждания на ищеца е причинено временно разстройство на здравето, не опасно за живота. Преживял е болки и страдания. Оздравителния процес при ищеца е проведен в домашна обстановка, като съгласно експертизата е продължил около 30 дни, като в рамките на този период ищецът се е възстановил. Съдът отчете обстоятелството, че извън оказаната му спешна медицинска помощ след инцидента ищецът не е провеждал рехабилитационни процедури, не е бил хоспитализиран във връзка с получените травматични увреждания при ПТП. По делото не е ангажирал доказателства от които да се установява, че е прилагал медикаментозно лечение след изтичане на посочения 30-дневен оздравителен период.

Предвид изложеното съдът не кредитира показанията на свид.Таня Тошкова-съпруга на ищеца, че същият не можел да се движи три-четири месеца след ТПТ, доколкото тези показания не кореспондират на писмените доказателства по делото и СМЕ.

Безспорно е, че непосредствено след ПТП ищецът е търпял интензивни болки от получената съчетана травма, обхващаща глава, гръден кош и долни крайници. Имал е ограничени болезнени движения в дясна ТБС, което му е създавало затруднения в бита и придвижването. От приложения амбулаторен лист №22364A040242/30.12.2022г. на д-р В.Ц. се установява, че след ПТП същият е имал затруднена походка вследствие на контузията на дясна тазобедрена става, която е била оточна. Житейски е логично, че получените травми са се отразили негативно на обичайният му начин на живот, но тези ограничения са били за кратко време.

Съдът приема, че ищецът се е възстановил напълно в рамките на 30 дни, съгласно заключението на СМЕ, като по делото няма данни при същият да са настъпили усложнения или трайни увреждания вследствие на получените при инцидента контузии.

Следва да се отбележи, че по делото от ищеца не са ангажирани доказателства, от които да се установява, че същият вследствие на процесното ПТП е получил мозъчно сътресение.

Настоящият състав намира, че справедливо обезщетение за репариране на така получените травматични увреждания от процесното ПТП за ищеца Б. З. е в размер на 7 500 лв./седем хиляди и петстотин лева/. Ето защо, предявеният иск за неимуществени вреди ще следва да бъде уважен за сумата от 7500 лв. и отхвърлен за разликата над 7500 лв. до сумата от 26 000 лв./двадесет и шест хиляди лева/, като неоснователен.

По предявения иск с правно основание чл.497 от КЗ вр.чл. 86 от ЗЗД:

Предвид частичната основателност на главната претенция за неимуществени вреди, то основателен е и акцесорният иск с правно основание чл. 86, ал. 1 от ЗЗД за заплащане на законна лихва.

Съобразно нормата на чл. 497, ал. 1, т. 2 от КЗ, застрахователят дължи законната лихва за забава върху размера на застрахователното обезщетение,

ако не го е определил и изплатил в срок, считано от изтичането на тримесечния срок по чл. 496, ал. 1 освен в случаите, когато увреденото лице не е представило доказателства, поискани от застрахователя по реда на чл. 106, ал. 3.

В конкретният случай не е спорно между страните, че ищецът е предявил застрахователна претенция пред ответното дружество на 25.04.2023г., видно от уведомление на ответника до ищеца изх.№ 2508/18.05.2023г. /л.27 от делото/. Настоящата инстанция приема, че в конкретният случай ответното дружество е следвало да се произнесе окончателно по застрахователната претенция на ищеца в срок до 25.07.2023г., т.е. в тримесечния срок съгласно чл. 496, ал. 1 КЗ, доколкото на същият е представен Констативен протокол за ПТП с пострадали лица.

Предвид изложеното искът за лихва върху обезщетението за неимуществени вреди следва да бъде уважен, считано от 25.07.2023г. до окончателното изплащане.

По разноските:

При този изход на делото разноски се дължат на двете страни, съобразно уважената и отхвърлената част от иска.

На основание чл. 78, ал. 1 от ГПК в полза на ищеца следва да бъдат присъдени разноски, съразмерно уважената част на иска, в случай, че такива са направени и доказани. Съдът констатира, че с Определение от 29.09.2023г., постановено по настоящото дело, ищецът е освободен от внасяне на такси и разноски по делото, с оглед на което разноски не му се дължат.

На адв.Й. Г. Д. с ЕГН ***** и адрес: гр.С., бул.“Ал.Дондуков“№5, вх.В, ап.25 - процесуален представител на ищеца, на основание чл. 38, ал. 1, т. 2 от ЗА, се следва присъждане на адвокатско възнаграждение в размер на 1050лв., определено съразмерно на уважения иск и в минимален размер съгласно чл.7, ал.2, т.2 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения. При определяне размера на възнаграждението на процесуалния представител на ищеца съдът съобрази, че делото се характеризира със средна фактическата и правна сложност. Процесуалният представител е проявил активност при осъществяване на процесуалното представителство на ищеца и ангажиране на доказателства по делото.

Ответникът е направил разноски в общ размер на 440 лв., съгласно приложения списък /л.102/, за депозити за вещи лица и свидетели, от която сума ищецът ще следва да бъде осъдена да заплати на ответника на основание чл. 78, ал.3 от ГПК разноски в размер на 313.08 лв., съобразно на отхвърлената част от иска /18500лв./.

На основание чл. 78, ал.6 от ГПК ответникът следва да бъде осъден да заплати по сметка на Окръжен съд - В. държавна такса в размер на 300 лв., съобразно уважената част от иска и 200лв. – съдебно-деловодни разноски.

РЕШИ:

ОСЪЖДА „ЗАД ДаллБогг: Ж.З.”АД, ЕИК ***** със седалище и адрес на управление: гр. С., район Изгрев, ж.к.“Дианабад“, бул. “Д-р Г.М.Димитров“ №1 да заплати на основание чл. 432, ал.1 от КЗ, във връзка с чл. 45 от ЗЗД и на основание чл. 86, ал.1 от ЗЗД на Б. Р. З., ЕГН ***** със заявен съдебен адрес: гр. С., бул. „Княз Александър Дондуков-Корсаков“ № 5, вх.В, ап. 25 сумата в размер на 7 500 лв. /седем хиляди и петстотин лева/, представляваща застрахователно обезщетение за претърпените неимуществени вреди -болки и страдания от причинените му телесни увреждания, получени в причинно следствена връзка с ПТП, настъпило на 24.12.2022 г., виновно причинено от водача на л.а. „Пежо 807" с рег. № ВН **** АМ, ведно със законната лихва върху сумата, считано от 25.07.2023г. до окончателното издължаване, като ОТХВЪРЛЯ предявения иск за неимуществени вреди за разликата над сумата от 7 500 лв. до предявената сума от 26 000лв., като неоснователен.

ОСЪЖДА „ЗАД ДаллБогг: Ж.З.”АД, ЕИК ***** със седалище и адрес на управление: гр. С., район Изгрев, ж.к.“Дианабад“, бул. “Д-р Г.М.Димитров“ №1 да заплати на адв.Й. Г. Д. с ЕГН ***** с адрес: гр.С., бул.“Ал.Дондуков“№5, вх.В, ап.25, на основание чл.38, ал. 2 от ЗА, сумата в размер на 1050 лв. /хиляда и петдесет лева/, представляваща адвокатско възнаграждение за осъществена безплатна адвокатска помощ на ищеца по смисъла на чл. 38, ал. 1 от Закона за адвокатурата, определена съобразно уважената част на исковата претенция.

ОСЪЖДА „ЗАД ДаллБогг: Ж.З.”АД, ЕИК ***** със седалище и адрес на управление: гр. С., район Изгрев, ж.к.“Дианабад“, бул. “Д-р Г.М.Димитров“ №1 да заплати по сметка на Окръжен съд-В., на основание чл. 78, ал. 6 ГПК сумата от 300 лв./триста лева/– държавна такса, върху уважения размер на иска и 200лв. – съдебно-деловодни разноски.

ОСЪЖДА Б. Р. З., ЕГН ***** със заявен съдебен адрес: гр. С., бул. „Княз Александър Дондуков-Корсаков“ № 5, вх. В, ап. 25, да заплати на „ЗАД ДаллБогг: Ж.З.”АД, ЕИК ***** със седалище и адрес на управление: гр. С., район Изгрев, ж.к.“Дианабад“, бул. “Д-р Г.М.Димитров“ №1 сумата в общ размер на 313.08 лева./триста и тринадесет лева и 8 ст./, представляваща разноски по делото, съразмерно на отхвърлената част от предявения иск, на основание чл. 78, ал. 3 ГПК.

Решението подлежи на обжалване пред Апелативен съд-С. с въззивна жалба в двуседмичен срок от връчване на препис от същото на страните.

Съдия при Окръжен съд – В.: _____